

Neděle 5.1.2014 – Sbor Církve bratrské Praze 3

„Mně v Boží blízkosti je dobře“ (Ž 73,28) - biblické heslo roku 2014

Mluvit osobně o Bohu může jen ten, kdo se s Bohem setkal a kdo Ho zná. S takovým osobním svědectvím o Božím charakteru a Božím jednání se velmi často setkáváme v Bibli a také v knize Žalmů. Někdy jsou to žalmové modlitby, písně a chvalozpěvy, jindy nářky a žalozpěvy. Biblické heslo pro rok 2014 je vzato ze Ž 73. Najdeme ho úplně na konci kapitoly a je to jakési shrnutí žalmistových úvah o víře a o životě. Pokud si někdo myslí, že autor nádherného vyznání to měl v životě jednoduché a že k němu dospěl v tichu a teple svého obýváku, tak se opravdu mýlí. Stačí si přečíst celou žalmovou píseň a je nám hned jasné, jak to vlastně bylo.

1. Boží dobrota versus lidská bezbožnost

Na začátku své písně autor připomíná základní zkušenost víry a vyznává, že „*Bůh je dobrý k Izraeli*“. Pěkně to vyjádřil, ale nepřekvapil. Od Božího služebníka to tak prostě čekáme. Takových a podobných výroků je v knize Žalmů plno. Za normálních okolností o Boží dobrotě nikdo z Izraelců nepochyboval. Ovšem když se Boží vyvolení podívali kolem sebe a viděli, jak jak dobře a bezstarostně si žijí lidé, kteří se na Pána Boha vůbec neohlížejí, přece jen je to zarazí. Nepatřilo to sice přímo k vyznání víry Izraelců, ale tak to věřící očekávali, že těm, kteří žijí v úctě před Bohem, se bude dařit dobře. Zato lidé, kteří se k Bohu otáčejí zády a z Jeho zákonů si nic nedělají, dříve nebo později poznají, co to jsou Boží soudy a tresty. Proč tedy Pán Bůh mlčí, když si svévolní lidé žijí dále, jak se jim líbí? Proč je nepotrestá? A proč „neodmění“ svým požehnáním věřící? Autor Ž 73 si musí projít svými pochybnostmi, než tomu lépe porozumí. Během té doby Bůh k němu mluví a na některé důležité okolnosti mu ukazuje. To, co je vidět u lidí navenek, není všechno. Bezbožníci si sice užívají života a vypadají bezstarostně a spokojeně. Ale jejich životní pohoda není na dlouho. Život bez Boha je život bez cíle. To, co vidět není, je prázdnota jejich života. Život, který postrádá smysl, život bez naděje. A to určitě není to, co by jim mohli a chtěli věřící závidět. A tak Boží člověk začíná lépe chápat, že mít Boha a být s Bohem je výsada a dar, kterému se nic nevyrovná.

2. Boží dobrota podle jiných měřítek

Když se podíváme do Bible, zjistíme, že lidé, kteří žili s Bohem, měli Boha na své straně, to neměli nijak snadné. Dokonce se zdá, že jim Pán Bůh svými plány a záměry životní cesty komplikuje... Prostě je to tak, že Pán Bůh má na své věrné, na věřící, jiná, náročnější měřítka. Pán Bůh má pro jejich životy vyšší cíle, než si obvykle kladou lidé. Proč to tak Pán Bůh dělá? Bůh má na věřící vyšší nároky proto, že z nich chce mít nové lidi, lidi oddané Jemu, své posly a služebníky. Než Pán Bůh své záměry s lidmi uskuteční, často to dlouho trvá. – Nevidíme to jako věřící hned – ty Boží dobré úmysly s námi. Vidíme častěji vlastní problémy a zápasy. Přesto nás právě ty nesnadné věci vedou pomalu blíž k Bohu.

Jak tedy může někdo tvrdit „*Mně v Boží blízkosti je dobře*“? Co to vlastně znamená a jak tomu máme rozumět? V čem to spočívá a proč je člověku v Boží blízkosti dobře? Co je na tom tak vzácného? V Bibli k tomu najdeme mnoho různých odpovědí. Většinou dobře známe Davidovo vyznání „*Hospodin je můj pastýř*“ (Ž 23), „*Hospodin je světlo mé a moje spása, Hospodin je záštita mého života*“ (Ž 27), „*Hospodin je síla svého lidu*“ (Ž 28). To jsou výroky, u kterých máme dojem, že Pán Bůh věřícím opravdu dává všechno, co potřebují. Jenže slova o

světla, spásy, ochrany a pomoci zároveň připomínají, že za našimi zkušenostmi s Bohem je nejedno vysvobození z nebezpečí, posila ve zkouškách a ochrana před mocí zlého. „*Hospodin Bůh je štít a slunce, Hospodin je dárce milosti a slávy..., blaze člověku, jenž doufá v tebe*“ (Ž 84,12). Také to je obraz Boží lásky a dobroty.

3. Proč je v Boží blízkosti dobře?

Myslím si, že většina z nás dokáže na tuto otázku odpovědět sama. Vybavují se nám konkrétní životní situace nebo biblické výroky a skládá se nám to do obrazu Boží péče a lásky. Zvláště pozoruhodné je vyznání, které najdeme v Ž 84. Stojí tam psáno: „*Den v tvých nádvořích je lepší než tisíce jinde; raději chci stát před prahem domu svého Boha, než prodlévat v stanech svévolnosti...*“. Autor tohoto žalmu musel mít v tom naprosto jasno: věděl, kdo je Bůh, dokázal blahopřát každému, kdo důvěřoval Bohu (*Blaze člověku, jenž sílu hledá v tobě*) a za sebe to vyjádřil jednoznačně. Jeden den s Bohem je lepší než tisíce jinde. To je naprostý nepoměr! To se nedá srovnat! Prostě Bůh je tak důležitou součástí života, že si život bez Něho představit nedokážeme! Bez Boha, bez víry, bez Krista, bez Boží milosti život nemá smysl! Bez daru Boží milosti, Božího odpuštění a Boží lásky bychom nepoznali nový, netušený, duchovní rozměr života. Neznali bychom hodnoty a dary, které nás přesahují, a nevěděli, jak může výhled k Bohu pozvednout a jak naplňuje nadějí.

Myslím ještě na situaci z evangelia, kde jsou Ježíš a Jeho učedníci na křižovatce. Někteří lidé tehdy odcházejí od Ježíše pryč. Nedokážou přijmout Jeho poselství a vzít na sebe Jeho požadavky. Tehdy se Ježíš ptá svých Dvanácti: „*I vy chcete odejít?*“ (J 6,67). Na to odpovídá Petr známými slovy: „*Pane, ke komu bychom šli. Ty máš slova věčného života. A my jsme uvěřili a poznali, že ty jsi ten Svatý Boží.*“ To je vyznání i rozhodnutí, které zase z jiné strany ukazuje, proč je nám s Ježíšem, v Jeho blízkosti dobře. Je to proto, že On má pro nás Slovo, On nám ukazuje cestu, která má slavný CÍL, On nás vede do NEBE.

Ovšem na závěr chci připomenout z evangelia ještě Ježíšovo slovo: „*Kdo věří v Syna, má život věčný.*“ (J 3,36). Jako křesťané jsme dostali od Boha dar víry, život nové kvality a dar Ducha svatého. Pán Ježíš Kristus nám odpustil naše hříchy a naplnil nás svým pokojem. Dal nám poznat, co je to pravá láska a učí nás takovou láskou milovat naše bližní. V Kristově církvi jsme našli díky víře druhý domov, s bratry a sestrami tvoříme společenství Božích dětí. Kromě toho nás Bůh obdaroval duchovními dary a schopnostmi, kterými věřící povzbuzuje a zve k práci v církvi a ke službě lidem. Díky víře v Ježíše Krista můžeme mít osobní jistotu, že patříme Bohu a že nás z Jeho ruky nikdo a nic nevytrhne.

Pán Bůh se v Ježíši Kristu postaral o všechny naše potřeby a pozval nás do vztahu k sobě. Chce, abychom poznali Jeho milost a lásku, a chce, abychom na ni odpověděli láskou a oddaností. On se nás na začátku roku 2014 ptá jako kdysi Petra: „*Miluješ mně? Miluješ mně více než ostatní?*“. Jemu se jedná o naše srdce. Chce, abychom Mu důvěřovali, radovali se z Něho a měli v Něm oporu a naději svého života. Biblické vyznání autora Žalmu 73 je prosté, ale srozumitelné a jasné. Je to Boží pozvání, které nám říká, že ve víře v Ježíše Krista může každý najít opravdový život. Slovy „*Mně v Boží blízkosti je dobře*“ je řečeno, že všechno podstatné, po čem jako lidé toužíme, co v životě hledáme a potřebujeme, je připraveno v Ježíši Kristu. Děkujme za to Bohu a oslavujme Ho svým novým životem. Nechme se na začátku roku 2014 pozvat do Boží blízkosti a poznávejme nově, jak je v Boží blízkosti dobře.

(

Bronislav Kaleta